

8190

ℓ. 2

Bibl. Jag.

II

Epoka IV^{ta}

Obejmuje epokę w której
wzmiankowie Władysław Jagiełło
i Królowie obieralni rządy (1) skłórat. ~~ad~~ III 6. *secunda*
w Polsce i na Litwie sprawa *culpaec. secula.*
wawali.

1. Słowo prawdy?

Wstępnie ta epoka w przedmów
erach magącego się, według
słów rymnickiego wieszczka (1)
narwać i steriom greckim
politycznym, które Polska
od czasu ostatniego z żag-
loinczyków aż do upadku
swojego, ciągle popełniając,
siebie, a więc ^{złoty} ~~naród~~ i lud,
wystawiała na otulcie cierpie-
nia. Przyczyną tego był brak
rozumu politycznego, który,
jako nie wystarczający przez
naukę, brzoza z błędem w
błędy, nie myślał się, ale pro-
cież, na swoje szczyście, po-
wnowić na sobie, zapragnął
szczęście wywoładzić się z gre-

chu.

2. Rozum polityczny ~~prze~~
stawicieli narodu.

Rozum polityczny być nie (2) Statystycznie w Piśmiennictwie
mogło w narodzie, który miał I str 75-7. II str 30-75.

liczne kaktady naukowe, a
nie postarat się mieć lepszyc.

Mówiłem o tem nie raz w
swoich dziełach (2) i pamiętam
jeszcze na dawno, że gdy nie
mógł się inaczej rozwijać
nasz rozum polityczny jak
się rozwijał, przeto musiała
słabnąć i mieszczaństwo obciąża
się z ludem w sporach w jaki
się z nim oberwała, a musiała
tę bardziej, gdy zachodziła
Europa postąpiła sobie ze swoim
ludem podobnie, choć miała
rozum wysoce ustatkowany.

(Chodzi o to w obu okoliczno-
ściach ta wielka różnica, że
tam monarchowie, i ich brać
dostrzegali że obywateli i miast
Przygodny lud, starali w popros

namiarom tych, którzy władzy
swej nadużywali, a nasi kro-
lowie, królowie mając rację
przez sejm, ani mogli więcej
restrykt uwiek sít politycznych
na obronę ludu, ani odwagi
czynić nie posiadali, tylko
ażby go i siebie w narzeco-
nych więzów wyrabodzić.

Możeby się jeden i drugi mógł
być na coś podobnego zdobyć,
w Polsce, gdyby było więcej
takich mężów jakim był Jan
Ostroróg (1), który całym siła-
mi odstawiał za umocnieniem
monarchego tronu. Najwiękora-
zęść narodu, to jest szlachta,
mając w żywój pamięci rządy
gminne, umiała brata za
najwyższego kraju urządnicą,
wybranego na to, żeby spot-
niał co urodzi starzyzna, a poro-
wując się siebie w dawności
nie baczniemi ale giermanickie-

(1) Liab. prawda, I str 342
IV str. 53.

mi' politykami, lud co najwięcej
na równi z władzami sta-
miał.

(1) 4 list. prawd. IV str 397-
400.

Tylko wielkie postacie monar-
chów zdolaty nadawać dla pra-
wa i dla siebie uszanowa-
nie, i wtażać przy pomocy
mędzów, i deę państwową poj-
mujących i przy poparciu
wóich rządów i strony sejmów,
i dekrety ten składać się z postaw,
i wtryzom stawieć exoto zdolnych
i gotowych. Inaczej, wtażać
po wypaczeniu pojzcia, o
liberum veto i nastrajeniu
go na to, że się jednomyślnie
a nie większością głosów rozumieć
przerzeń państwa (1), mógł jeden
poset narucić się sejmowi
na ty rana, i na odwrot, m-
gt jeden zbawić naród, jeżeli
miał odwagę wydać się pro-
ces niejaki na męczeństwo,
za to że miał ogółowi wy-

powiedzieć prawdę.

Przy końcu spoki znalazł się
mąż taki w owieś Andrieja
Kamojskiego, byłego kancelarza
Wielkiego, który świetny lud
wz sformułował na spieśb, w jaki
jako za swego czasu we Wło-
szech, we Francji, a ponie-
aż w Niemczech zarząd; a
jako w Polsce była od czasów
najdawniejszych aż do r. 1520,
czyli od ustawy sejmowej, która
ponowryną ludność naruciła
samowolnie. Jakoż gdy aż do
wieku XVI lud sługi doznawał
w zachodniej Europie ucisku,
w nas nie było się wtedy dobro-
bytem. Dlatego aż do wieku XVIII
lud polski coraz we większą
popadał potrzebę, a francuski (1);
i. t. d. do coraz lepszego bytu
przyczynił.

Stomix w tem rzeczą przypisać?
Mogło w ten sposób?

Manarce oczyniście i wta-

(1) Darcie de la Charonne
str. 468 wstęp.

Dzom rządowym. Dorem
więcej mówiliśmy; i na odwrót ^{winnę}
^{nałegę} ~~temu~~, sejmowi i. t. d. o czem
teraz powiemy.

Króla winniemy o to, że po-
siadając władzę, która po-
największej części starczyła
mu za rozum polityczny, że
ją sobie wydrzeć właśnie to-
mu, który prócz nietylko rozu-
mu politycznego nie miał i-
nnego środka do rządzenia, bo
niezwykle miał ~~on~~ miał ki-
rozum. Uowodnit to na sejmie
w 1534 w Piotrkowie odbyłym
gdy za namową kilku intry-
gantów, odrucił statut,
który zapewniał mu
wielkie korzyści. Wsku-
tek czego nie mógł mo-
narcha odwrócić od lu-
du Kłęk, jakże się nań
awalały przez to, że
odtąd sejm Należy Rady-

si rację praw uchyłając
 porabiały szędnego i rodków
 wymierzać sprawiedliwość
 według ustawy, a nie według
 chwilowego w zasadach umysłu
 bo różnorodnego wyobrażenia. Do-
 leć to było rzeczy dla Anioła,
 Który mając sobie odjętą
 moc przetrwać upór tych
 Który od roku 1504 współnie
 z nim władzę prawodawczą
 wykonywali, musiał patrzeć
 na wzrost bezprawia w
 kraju, ~~gdyż~~ które najemu-
 tniejszą zapowiadało mu
 przyszłość,
 Zapytano go, a czemuż się
 naród w prawdziwie poli-
 tyczny rozum nie posta-
 rat? decz i ja pytam, gdzieś
 go miał szukać? gdy w tajem-
 brakto go najwyższym ra-
 dcom naukowym? a leni-
 wiały i onie miały nie-

mał zupełnie, i winy sejmo,
który obojętnym był na
ich w naukach postępy
wewnętrzne.

3. Stan najwyższych w Kraju zakładów naukowych.

Przedstawicieli głównych
nauk polskich było ~~parę~~ ^{wzrostła nauka,}

ta ~~prawa~~ od Karimierza,
Wielk. naturalna, i ~~na~~
~~miernie~~ od władystawa

gagiety ^{przechodziła} ~~na uniwersytet~~

^{ona} Miata na główne zadanie
Kształcić teologów, bo
tych, więcej niż prawni-
ków potrzebowano pań-
stwa dla utrzymania
pogodzenia na katolicką
wiarę narodzić się dliwy.

Cieżkie miata przejście ^{do wzrostła i czuli}
^{ten} uniwersytet, w samem

zakrzętu swego istnienia
i wielkim uszanowaniem

był dla niego naród (1). Z
 wielką eręg wyrażał się o
 męskich nauki w nim wy-
 stępujących (2). Potem garstka
 się do niego nie sama mto-
 dzyli, ale i ludzie, stanowi-
 sko pewne w hierarchii
 duchownej już zajmujący (3).
 Choć ich miał po sobie uni-
 wersytet nie w tem dłu-
 nego, byli bowiem ludzie
 tego samego co i on po-
 wstania, ale nie i świeżości,
 a szczególniej prawości po-
 krasit sobie uniwersali (4) i
 to w czasach, kiedy głośna
 w Europie nauka Husa
 liżmych stronników naj-
 dowała w Polsce, to za-
 wiać parwimo. O Kalierność ta
 daje się tom tłumaczyć, że
 uniwersytet, mając mór w
 narodzie i wsiągłci, w sto-
 rym wyjątko stopnie
 naukowe porętywano ~~nie~~
 na rachunek i z nich
 się ekubiano (5). Tatu oddiatywał,
 co na ex Rado Kociata Nataliskiego
 wpytów bmytymu dziełat. Nie-

(1) R. 1430 Magistri Anne
 Universitatis Cracoviensis
 w Hella St. Ann. ~~nr.~~ 2, 390
 (2) R. 1444 Egregii et Vene-
 rabilis viri, doctores, Magi-
 stri, Prelati et Canonici, ta-
 mie ~~nr.~~ 3, 188.

(3) R. 1429 Jacobus Rector co-
 dric in Thancrin studens Cra-
 coviensis, tamie ~~nr.~~ 2, 282.

(4) R. 1423 Bohemi vilissimi
 et heretici, tamie ~~nr.~~ 1976. P.
 Pod tym nie nożem matko
 wydzierżawa syna nie paje-
 chat do Czech ~~nr.~~ 1965.

(5) Stawający w zgodzie r. 1451.
 jakis pan Jakób nazywał się
 baccalarius arcium ~~nr.~~ 3445.

dy następnie kaniobat się tak (1) Ranciera czyli jak go
dalece, iż kaniobat umiał Ra-
techizm naukowy (2), wtedy ra-
cyst prociwci sejm wstąpił do
Krata, prasby o reformę,
tak uniwersytetu jak i
najwyższych zakładów naukowych
w Krakowie i w Warszawie (2).

Tęż samo kaniobat z nauką
sprawa. Krata ona sprawa
to dyktatoria pale, Cech, nie
możesz dyktatoria, i nie wy-
warła żadnego prawnie,
w polityce ani na administrację,
stan obrachy wyjąwszy,
ani na prowadzenie i
na kadyśkolwiek prawnie.
Jakiś więc mógł na ród
i ad kogo na kaniobat polity-
cznego rozumu?

Pracowni tu myśli być
można, jak zresztą twierdzi
iżdy po sobie następach
~~można~~ ^{leży} dyktator majęzto-
wne tworzone mna-
gę na lud i jego sta-
niem mian pacyfikację i z

diis, parzywanym. Muna tor
uniwersytetu, sam znanat
sejm sejmie w 1559, 1562.
w Krakowie odbył się. ^{Muna} ^o
Krata
dyktator sejmowy, z lat
tych w dyktator Biblioteka
ordynacji Ranciera i kaniobat w
Warszawie 1868 wydrukowanym.
Patrz str 128.

(2) R. 1562 Vol II 625. i dw
dyktator str 124-8. i w uni-
wersytecie Krakowskim i Ro-
legium lub traktatim w
Poznamiu, szkoła put tuskia
w XV wieku styma, ma to
jest kaniobat. Amianka o niej
robi Starostynas i Polak, proci-
w. Baltickiego i Tymoteusza
Kipinickiego w Warszawie 1840
- C w trzech tomach wydawn
Patrz I str 514.

na ktem ~~XXXX~~ ~~sewale~~ i mógł ję
 jeszcze monarcha odwołać
 od niego. w owym ^{ch} ~~roku~~ ^{latach}, ale
 w kilka lat później, a mia-
 nowicie w latach ~~1496~~ 1503.
 1511., nie mógł zapobiedz te-
 mu, ażeby sejmowe ustawy
 nie tamowały ludowi dro-
 gi do wolności i karobku, a
 w r 1511 nie mógł odjąć
 Rajdan z rożniny Amicej,
 w które o ^k ~~tu~~ ję prawa
 sejmowe z r 1496 a w r
 1520. przeszedł ażeby
 nie naruszać państwa
 Lot. tym i tym Amicciom
 którzy ję dotąd nie odra-
 biali.

4. Kachcianki janie. w roku
 1477. parwiera ruska i malo-
 polska, ażeby u-
 ciężyć władcian.

W dawnych ziemach. Lu bel.
 a Rioj i chetmekij. polowione
 polniaty extery, chetmeki,
 Kraenostawki, hru bier-
 waki i srebrzostyniski,
 kamieskupjea archlacstaxo-

bravery, sz, za wiedzą miejscowego Starosty, współ z dygnitarzami i ziemianami do Arasnego stawu roku tysiącznego

interesownego i interesującego siódmego, uchwalita co następuje, i na wieczną pamiątkę dla zachowania, uchwały swej wpisać ją ~~hasła~~ do akt ziemskich.

Wychodzą z tej zasady: że szlachta nie może polepszyć stanu swoich majątków i nacięć jak przez pracę Rmiej i osadników, uchwalita, aby jedni i drudzy albo więcej nad pot. grzywny płacili z tanu, albo, gdyby to wolali, ażeby Rmiej i osadniki przez ziemianego czynnemu pracowali dla dworu, Alabat mu dominy i zaprzęgi owies. Uchwalita dalej: że nadal nie ma im być wolno porzucić roboty przez i od Rmiej "czyli osiadłenie" i sz, szynowic, lecz że

uprzed, na zgodę panarwinion Amie
 rozporządzić ostateczną być
 sprzedając ją bądź ostateczną
 Amieciem rbowie jak sam
 odpowiedziałnym co do majątku.
 Ojciec i ucieknie stopan rozprawi
 się albo z nim, albo z tym co
 go na swą rolę przyjęt, za po-
 znawczy obuw do zgodu polskiego.
 Ojciec miasta będzie bródkowicie
 bądź przysłać, przyjmie
 takiego ekstrakt, do siebie,
 i w packet miewać go
 wpiąć, lub do cechu przy-
 mie, bądź do odpowiedzialne
 na, toż, co darto, porz. Re. tena,
 który opisać ostateczną, nie
 uściwiany się z nalezitwami.
 Według tejże uchwały: miał
 zgródnik, w dodatku do
 sześciu groszy rocznego
 eksportu (dziejów z tutej,
 polack, dziejowców), od ra-
 diać co tydzień, jednem dzień
~~parow~~ panarwinion. Amie
 miał nad to wyłożyć na
 pańskie z sierpem dwa dni

do roku w lecie albo jesie-
ni, raz z rozg dwa na wiosnę.
Dalej miał na dobre nast-
wienie przepisać dwie pomy
i nowa z lasu i tyłek na
wielkanoc. Dalej odbył
Dalej raz do roku ^{inne} ~~z~~
mił Rmieciami, jędrzycę fur-
manek góric Raro pan, by-
le uro na granicy i kłopotliwej
ziemi. Na Romicę przy na-
prawie młynów i gródek
tyłekności dawać pomoc i lo-
kroc' pan razigda.

Dariusz miał być też: w
dzień narodzenia najstarsz-
szej panny, należało przy-
nieść dworowi w darze,
ciężary Rury i tyłek serów,
a na wie i kłopot dworze-
scia ciężary jędrzycę.

Łącznie z mieniem. Długo
dawano (którego) do sió-
wu, czyli tak zwaną pokła-
dnę; tenaz miał Raridy Rarce
zrypywać dworowi ciężary
Rorco awsa.

to sobie rozwiązuje, nie kio-
dy się tymie panom, w era-
sie pruskich wojen, udało
wymówić na królu (r. 1454
w Warszawie i opokach) wielkie
ustępstwa, prosto spudzić-
woję się po ukanekaniu
ich więcej jeszcze wyje-
dnąć sobie przy pomocy sala-
chty, schłabali jej, więcej
nie to zachcianki i tak
skutku nie osiągnę. Exu-
mat bowiem nad tem król
ażby salachta raczy na-
jechać braci lud, nie tylko
więcej leczy i więcej na
Piet nie występowata z
kolei prawa. Dat tego
dowód w sprawie zabitego
inwazyjście burdy w Warszawie
r. 1461. Lena Jemczyna Kiegu.
Piecń apótożcena adarzemu,
która na ostadek rekapismu
paryami nowego znaleztem
(1), choć już stramił zabitego
rodziny utwierdzić nie ~~umia~~
na zarzut mioszeran, że
im ziemianie Rzygody czynią.

(1) Wydat. ję Razim. Haja-
ri w Albumie literackim
w Warszawie w dwóch
tomach r. 1848. drukiem
ogłoszonym (Pam. I 301-2) nie
o wynalezieniu jej nie
wspomniawszy.

inaczej iak gburawato od-
powiedzieć:

(2) R. 1462 w Hlesla 46. Pomw.
nr. 3682. 3684.

Klamacie, kłopoty jako przy
Nie stanicie wyciecz
Na jeden palec jego!

Mniemaliście kłopoty
By tego nie pomierzono?
Ukarat król przeciw praw, ale
umiarkowaniem. Jeżeli w wy-
danem w tej sprawie wy-
roku przyznał szlachcie
ujmując się za mieszczanami
(2), którzy wzięli o tem nie
byłoby ja można stać, gdy-
by była wystąpiła z zażda-
niem o patrolewanie tego
co w Rasmynstanie uchwa-
liła, zwłaszcza gdy według
istniejących praw żadna
uchwała nie miała mo-
cy obowiązującej, jeżeli
jej, za zgodą wszystkich Radców,
nie karał monarcha obwo-
łać Woinem na prawo i
nie uwięzić jej przez to (1).
Dla tej przyczyny nie o

(1) R. 1453 consuetudo alias
uchwała proclamata ex man-
dato domini Regis et consen-
su dominorum hujus modi
Regni publice per minister-
jalem ^{glw} w St. Pomw. Hlesla
II nr 3506.

tem co w Prasnymstawie
uchwalono nie stoi w prus-
wileju, który załatwia me-
dlugo po tem wyjednota so-
bie u Króla. Odracza na-
pośrednictwem Biskupa swo-
go (1). Przechywisz się, do-
piero postanowienia sejmu, w
Piotrkowie 1496 i 1503 kapa-
de (2) wolności ludu agrani-
czny, chociaż i z tych nie
pokazuje się, ażeby wola by-
ło zgromadzenia narodu so-
czigające przeprowadzone od nie-
go. ograniczenia na cały lud
a nie na część jego tylko (na pewnych).
Pomówimy o tem rozciągając
modyfikacyę praw, krakowską
po tej stronie wykanat daski.

(1) Patrz o tem J. H. Bandtko-
go Jus polonicum str. 331.
339.

(2) Vol. I. 292-4.

5. Modyfikacya Jana Łaskiego

niedoleżna pod wzorem

względem.

Jan Łaski Wielki Kanclerz
Korony i dobruawski rok
od pamiętającego po Olszanie

Ale Kranda nie brać wszystkie
 postanowienia sejmów kiedy-
 kolwiek napadło, wykonat
 go w sposób niewłaściwy;
 przez co strzegł i lud wiel-
 ce. Kamionat i Kodyfikacja,
 obywatelskie dążą prawa,
 podał do druku udrętwione du-
 chowienstwu, szlachcie, mie-
 szczyanom, i dążył do przywilejów,
 a dodawszy danie nawet
 prawa naukowe, dążył
 i do tego, co było wszystkim
 stanom, lud wyjąwszy. Ten
 nie posiadał osobnego przy-
 wileju, albowiem nie było
~~to~~ we wyjątku w całej
 Europie Środkowoeuropejskiej, aże-
 by ^{lud} miał posiadać takowy.
 Niedostatek atoli ten
 mógł być nadzwyczajny, gdy-
 by był taki, wyjątkiem
 wiślickiego prawodawcy,
 Kodyfikacja a nie Rata-
 gował prawa.

Mógł by być to Rata-
 gował, że taki wyjątek

odebrał, a więc musiał go
 spełnić. lecz usprawnił i nie-
 nie takie nie nie usprawnił,
 boć monarcha rozkazał mu
 zrobić "obraz przywilejów sa-
 temu wydanego krajowi", czyli
 systematyczny układ prawa,
 polecił ^{mu} wykonać (1) nie pro-
 pisawę, w jakim go ma,
 przedstawić Królowi. Stę-
 szenie więc ganiący jest, a
 choć po nieważnie (2) jednak-
 ie nie jest to bez korzyści
 dla nauki prawa; to bowiem
 pobudza do wyszukiwania
 nawyków i zwyczajów, dla porów-
 nywania ich z temi które
 wydał niedatki i Ranciera.
 Na szczególne dowody z nich kil-
 ka do nawyków czasów, nie
 tylko w opisach ale i
 w pierwotnych.

6. Kwestya włoskiego

Redyficacya Tassychiego
 i Maciejowskiego reformu-

(1) W przedmowie do swego
 dzieła mówi Tassychi, że
 polecano mu: communis
privilegii et antiquarum
regii institutionum ordi-
nationumque scribenda-
rum.

(2) Porównaj. dzieła Orackie-
 go I 44-9 III 525-39. Hel-
 eta wstę p do I St. Somn. p.
 101.

unwego monarchy, że gdy jedna
i najmilszych dla siebie jego zwa-
wów, jech wydalenie wstąpił z de-

ratniejszego ich
złomu, przeważnie

myślna cnota

kamieńca do

wygodowania

uwiechrę przy-

grzechu uwag-

Przemia. chwila,

ma wrota

przebieg i dz

przebieg pod

złoty i złoty

uwag. w

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

złoty i złoty

[illegible]

C. n. elegans $\frac{1}{6}$ 4 rows long

24°W 424

62

7.

Unieważnienie strony

wydady

Najjann. Pan uharzen z

110

указания

[illegible]

уладне

du d'rie

maja

31.

Chrysomelidae 22. 1850

[Faint handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through.]

Præf.

204

124

[Handwritten Polish text, mostly illegible due to blurring and ink bleed-through from the reverse side.]

1. Wie oben schon, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 2. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 3. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 4. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 5. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 6. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 7. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 8. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 9. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so
 10. Wie oben, nur abgerundeter & abweichender, nicht so

[illegible][illegible]

~~Где-то впереди
исключено; для
своего~~

~~L'indirizzo dell'opera
non è ancora stato
trovato.~~

[illegible][illegible]

(1) Cady ten uctaj
znalioem cudze-
gu wotwa¹)
paszany i na-
lwerli² wotaku
rzecnis i du
urysku ~~stany~~
~~puszy~~ wdzio-
mi nazyw³ nżi
kawy w czasie
uwzględniania
zwego i jako
Dyrektor ay.
Priat⁴ dobr
i krazu przy
tunwizy rzę-
dowej przyku
oio i zlaiku
podarup wot-
kie rardup
sta lwerli
wdaciuu klij.
Jest nim
zranowy
Feliar Gu-
michu, abet
nie Eucypt,
antuanis
braju, ludz-
lowu i nauk
z kwiwgu
nazyw⁵
pi's zar k
nazyw⁶
wielk⁷ k
wry sadem.

Legat. ^{XII} ~~Wiedeński~~ wambiergo Edmunda
Czajcy, oraz ~~rych~~ ~~gawę~~ ~~gawę~~
Dawidowi opowiadajemy. przez Bo
giera. Piekarzkiego, Sędzię główną
wiedli właści główny Departa-
mentów krakowskiego i radom-
skiego Prokura, Biuro Radcy
Główny Krakowski całunka.
w Krakowie 1811. w Pruskiej
Biuro Maja. Prokurę w gł o
główny 119. Treści jej syndy
krak.

[illegible]

